

Betænkning

over forslag til lov om ændring af færdselsloven.

(Ophævelse af sikkerhedsseletvangen) [af Voigt m. fl.].

(Afgivet af retsudvalget den 28. november 1975).

Udvalget har behandlet lovforslaget i et møde.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, venstres, med undtagelse af Elsebeth Kock-Petersen, det radikale venstres, kristeligt folkepartis og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret* med følgende begrundelse:

Fremskridtspartiet står uden forståelse for, at flere ordførere ved førstebehandlingen kunne gå på talerstolen og sige, at nu er det en enig gruppe, der vil stemme imod lovforslaget. Når forståelsen ikke er til stede, skyldes det især, at fremskridtspartiets medlemmer i betænkningen af 6. juni 1975 til forslag til lov om ændring af færdselsloven (Folketings Tidende 1974-75, 2. samling, tillæg B. sp. 961) udtrykkelig gjorde opmærksom på, at vi havde noteret os, at vi kunne vende tilbage til de udtrukne paragraffer (fra lovforslag 99 fra sidste samling), herunder også sikkerhedsseletvangsbestemmelsen.

Fremskridtspartiet vil gerne endnu en gang understrege, at vi ikke har spor imod sikkerhedsseler, tværtimod, vi mener, som et flertal har givet udtryk for, at selet er en mægtig god ting, og dette skal vi fortælle folk igennem oplysningskampagner, men når så det er sagt, skal det også tilføjes, at

fremskridtspartiet har den klare og sunde opfattelse, at staten, og dermed også folket, ikke skal være et ekspeditionskontor for udsendelse af restriktioner og forbud, men i højere grad være en serviceindretning for borgerne.

Det er vigtigt, at vi her i folketingsbetænkningen indtager en ydmyg og underdanig holdning til befolkningens ønsker, da det jo til syvende og sidst er dem, som er vore arbejdsgivere. Vi kan derfor efter fremskridtspartiets opfattelse ikke medvirke til, at en meget stor del af befolkningens ønsker om frihed til at sidde i sin bil efter eget valg bliver tromlet ned. Vi anmoder derfor de enkelte folketingsmedlemmer om ikke at lade sig indlemme i partidisciplinens svøbe, men virkelig i denne sag, som jo ikke er spor politisk, at følge de kloge tanker, som bl. a. hr. Hilmar Baunsgaard var inde på i juni måned 1975, hvor han bl. a. sagde, at „det næste bliver vel, at vi skal gå med lange, uldne underbukser om vinteren“. Sådanne tanker er slet ikke så fjerne, idet mange har taget stilling til denne tvangslov, fordi det kan give en økonomisk samfundsbesparelse.

Der kan også spares penge ved at indføre tvang om lange, uldne underbukser, forbyde tobaksrygning, spiritus, overvægtighed osv. Skal vi på disse områder, og måske mange flere, også komme med tvangslovsrestriktionsbestemmelser? Ja, vi spørger bare.

Det skal også tilføjes, at en lov, som man på forhånd ved ikke kan kontrolleres, og som kun skal omfatte mindre end halvdelen af Danmarks bilister — efter fremskridtspar-